

Каранда Марина. Жіночий портрет в інтер'єрі сучасності / Каранда Марина // електронний ресурс «Інформаційний портал Чернігівщини» 06.03.2020
URL : <http://che.cn.ua/index.php/all-news/item/2744-zhinochyi-portret-v-interieri-suchasnosti?fbclid=IwAR1gdIqMKLaAfbc6jv0WmYwIx7iThMA1Qa-1qZkn7SJolc6w5qPUQ-Tt-Lo> (дата звернення 09.04.2020)

Жіночий портрет в інтер'єрі сучасності

Напередодні свята весни ми вирішили поспілкуватися з чарівною жінкою, філософінею Мариною Ольховик, науковкою і менеджеркою одного з найжіночніших (за статистикою) факультетів Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка.

Філософ на філологічному факультеті – назвіть плюси поєднання цих двох обрань в одне русло?

- Професійних філософів у нас на факультеті семеро, є кому створювати піднесену атмосферу. Щодо любителів – таких серед студентства вистачає, потрібно лише потрапити на заняття до будь-якої групи і вслухатися в дискусії. Філософування – то процес, відкритий кожному, як писав М.Гайдеггер, а на філологічному факультеті – це майже необхідність. Мені пощастило уже десять років і викладати, і організувати освітній процес. Працюючи у свій час на всіх факультетах нашого університету, можу стверджувати, що наші студенти - одні з найкращих, а це вимагає постійного професійного вдосконалення, з ними цікаво реалізовувати власні професійні амбіції. І це один з головних плюсів.

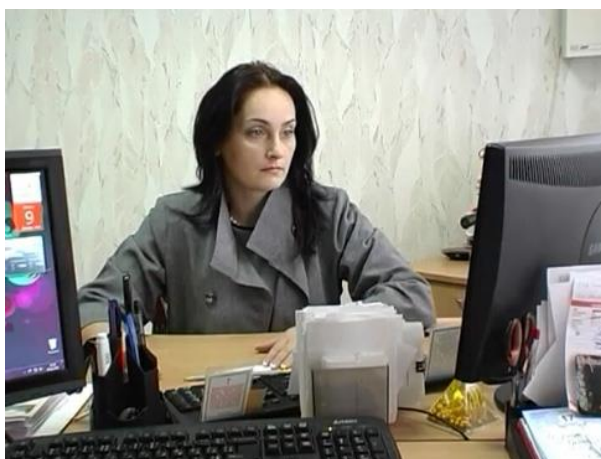
Якими принципами та якими улюбленими філософами керуєтеся, коли сучасного студента оснащуєте світоглядними дороговказами?

- «Сучасний студент» - доволі розмите поняття. Щороку молодь приходить різна, але завжди цікава, з власними поглядами на життя. А це зобов'язує викладати філософські курси, які відповідають сучасним викликам. Коли заходжу до аудиторії, прагну, щоб студенти не залишились байдужими. Намагаюсь викладати так, щоб вони навчилися реагувати на швидкоплинність сучасного світу. Тому портрети змінюються залежно від аудиторії, впливає філологічна спрямованість. Останнім часом актуальними залишаються Г.Арендт, Р.Барт, М.Фуко, У.Еко. А нещодавно студенти запропонували розібратися з поглядами С.Гокінга, М.Маклюена. Радую незмінна зацікавленість класикою. До речі, цьогоріч дуже жваво обговорювали римський скептицизм, з'ясували, що Пірронівські тези бувають суголосні картині світу сучасного студентства. Про які б філософські системи ми не говорили, пропоную нові форми роботи, як от: змагання у TEDtalk, кейс-метод, філософські розслідування...

В українській ментальній традиції жінка – це в першу чергу мати. Як вам вдається поєднувати материнство і керівну посаду? Які карколомні сюжети з'явилися з нещодавнім народженням третьої дитини?

- Українській ментальності я точно не зрадила (троє синів, якими пишаюсь). Ще років шість тому я, мабуть, нервово реагувала б на таке запитання, керуючись власними комплексами. Але у мене наразі вже є чітке розуміння, чому інакше у мене не вийде. Хтось зануриться в книгу і витратить на це тиждень, хтось присвятить себе дитині. І це нормально. Мені життєво важливий баланс: сім'ї, улюбленої справи, власних захоплень. А ще мені пощастило з близькими, котрі не вимагають, щоб я «розчинялась» в них, а хочуть бачити мене щасливою. Щодо карколомних сюжетів, то, власне, поява третього сина через 16 років – це вже суцільний екшен.

Весна – це пора пробудження сміливих планів. Поділіться...

- Якщо говорити про себе, то я вже третій рік читаю оновлений курс «Логіки та критичного мислення» на філологічному факультеті. Є потреба науково оформити власні методологічні знахідки і фахово заглибитись у природу мислення. На факультеті сміливих планів теж вистачає. Наразі закінчуємо разом з декількома викладачами он-лайн курс «Google інструменти в освітньому процесі», пілотно створили Google класи для студентів, це зовсім інша якість викладання. Хочемо технічно для цього змінити матеріальну базу факультету і поглиблювати інноваційні технології навчання вже цього семестру.

Як казав відомий француз, «зряче одне лише серце». За якою гранню суспільного життя спостерігаєте? За які зміни в нашому суспільстві щиро сердно вболіваєте?

- Завжди закликаю студентів не витратити енергію там, де зміни не залежать безпосередньо від нас. Вважаю, що головне – це максимально якісно, чесно, екологічно влаштувати свій світ. Спостерігаю за змінами вищої освіти в Україні, багато в чому вони кардинальні та невиправдані, але маємо реагувати, а не критикувати. Нещодавно факультет пройшов успішно акредитацію програми «Культурологія» для магістратури. Отримали досить корисний новітній досвід. Я переконалась у правильності своїх поглядів, що головне – якісно і з любов'ю робити власну справу. Презентували з колегами філологічний факультет акредитаційній комісії і самі захоплювались тим, який він потужний і сучасний.

Чим надихаєтесь на працю?

- Самим процесом. Завжди наголошую студентам, що дві третини життя проводячи на роботі, людина зобов'язана займатись лише улюбленою справою. А мені за це ще й платять.

Які пріоритети у відпочинку?

- Відпочинок для мене – правильно розпланований день. Спілкування з чоловіком і синами, прогулянка з наймолодшим (синочку має виповнитися тільки півроку), факультетська робота, проходження фахових он-лайн курсів, читання, час на улюблене хобі (поглиблене вивчення давньої східної культури), спорт, малювання – якщо змогла всьому приділити час, відчуваю неймовірне задоволення. Єдина проблема – в добі лише 24 години...

Улюблений жіночий персонаж з літературного світу?

- Не маю сталих інтересів. У дитинстві, пам'ятаю, дуже подобалась Багіра зі старого мультфільму «Мауглі» за мотивами казки Кіплінга. Зараз часто цитую Скарлет Охара «...про це я подумаю завтра», але її погляди щодо чоловіків мені чужі. Коли вже дуже хочу переключитися, то проглядаю один з найулюбленіших фільмів «Амелі». Чим приваблює головна героїня, так це здатністю примусити світ підлаштуватися під дивакуватість...

Що таке «жіночність» як ідеал?

- Ані соціальний статус, ані вік чи вдача не формують ідеал. Жіночність – це, перш за все, внутрішня впевненість у собі, любов до себе, чітке усвідомлення алгоритму «Я – жінка, і це дивовижно». І, звичайно ж, задоволення від тих ролей, які граєш. Мені пощастило, останні декілька років життя підкидає занадто різноманітні амплуа, тому я постійно в процесі пізнання своїх граней.

Відомо, що філологічні вершини штурмують переважно дівчата. І викладацький склад теж із жіночою домінантою. Як складаються у вас на факультеті традиції корпоративної етики?

- Так, ми живемо у колективі дійсно з жіночою домінантою, тому наші викладачі-чоловіки на 8 березня отримують стільки вдячності за привітання, що важко оцінити. Проте хочу відмітити ще одну особливість - серед студентів англійського відділення є чимало й хлопців. І хочеться, щоб їх кількість збільшувалася. Щодо корпоративної етики - зазначу, що наш факультет очолює жінка, кандидатка педагогічних наук Тетяна Стеченко. Основний меседж керівниці – кожен робить якісно свою справу і вболіває за факультет, то навіть поточні проблеми вирішуються швидко і толерантно.

Де саме ваші випускниці знаходять своє професійне і жіноче щастя?

- Професійно філологічна освіта дозволяє реалізовуватись досить широко. Окрім традиційного вчительського фаху, перекладацького, наші студенти працюють в медійній сфері, зокрема, журналістами, редакторами, піар-менеджерами, телеведучими. А жіноче щастя кожен шукає своїми дорогами. Та й, до речі, у сучасного студентства радикально інші погляди щодо необхідності жіночого щастя в його класичному трактуванні. Не поспішати із заміжжям та встигнути побачити світ і зробити кар'єру – це для більшості актуальні завдання. А маючи в багажі професійну українську, англійську, німецьку та після магістратури ще й іспанську мови - сміливі мрії стають реальністю.

Чого побажаєте юним для досягнення філологічної майстерності?

- Намагатися жити глибоким, цікавим, насиченим життям, бути відвертими з собою, не байдужими, особливо в обраній професії, постійно вдосконалювати свій світ. Тоді ваші світи завжди будуть перетинатись тільки з кращими.

Бесіду вела Марина Каранда